

РЕШЕНИЕ

№ 2147

гр. София, 23.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в публично заседание на 19.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Владова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **721** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 11 ал. 4 от ППЗСПЗЗ.

Производството е образувано във връзка с определение № 16663 от 16.12.2011г. на ВАС, четвърто отделение, с което делото е върнато за ново разглеждане само в частта, с която се иска прогласяване на нищожност на заповед № РД – 64 – 076 от 02.11.2010г. на Кмета на СО – район „К.“.

Производството е образувано по жалба на И. Д. П. от [населено място] срещу Заповед № РД – 64 – 076 от 02.11.2010г. на Кмета на Столична Община – район „К.“, с която е одобрено на основание чл. 11 ал. 4 от ППЗСПЗЗ решение № 27 по протокол № 3 от 06.10.2010г. по преписката на жалбоподателя с вх. № 9401 – 90 от 25.03.2010г., с което е прието, че незастроената част на имот пл. № 21032 помощния кадастрален план на кв. К., м. Сърбин е 720 кв.м., а останалата площ до 6098 кв.м. е застроена. Във връзка с определение на ВАС за разглеждане в това производство е жалбата на жалбоподателя относно възражението за нищожност на оспорената заповед.

В жалбата си жалбоподателят твърди незаконосъобразност на оспорената заповед, но в тази част жалбата е просрочена, като производството е прекратено с определение, потвърдено в тази част с определение на ВАС. В жалбата жалбоподателят твърди и нищожност на оспорената заповед без обаче да посочва основания за тази нищожност. Иска оспорената заповед да бъде прогласена за нищожна.

Ответникът по жалбата Кметът на Столична община – район „К.“, чрез процесуалния си представител юрк. Р. в съдебно заседание изразява становище, че жалбата е

неоснователна, а заповедта е издадена от компетентен орган и не е нищожна. Иска жалбата да бъде отхвърлена.

По отношение на искането за прогласяване на нищожност подаването на жалба може да бъде направено без срок във времето, поради което настоящият състав намира, че жалбата е подадена в срок, от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата досежно искането за прогласяване на нищожност на оспорената заповед е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

С искане вх. № 9401 – 90 от 25.03.2010г. един от наследниците на Д. П. М. (М.), чиито наследник е и жалбоподателят в това производство, е поискал издаване на основание чл. 13 от ППЗСПЗЗ на удостоверение за претендиран от него за възстановяване недвижим имот, а именно имот пл. № 21032, к.л. Б – 11 – 10 – Б, район „К.“ по плана на [населено място].

Направеното искане е разгледано от комисия в Протокол № 3 от 06.10.2010г., където в статия 27 от протокола е взето решение, че цялата площ на претендирания имот е застроена, тъй като имотът попада в УПИ с отреждане за детска градина и следва да се откаже възстановяване. Въз основа на задължението си по чл. 11 ал. 4 от ППЗСПЗЗ Кметът на район „К.“ е издал заповед № РД – 64 – 076 от 02.11.2010г., с която е одобрил решението на комисията.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

На първо място с оглед цитирано по – горе определение на ВАС, четвърто отделение № 16663 от 16.12.2011г. настоящият състав следва да се произнесе само и единствено по наведеното възражение за нищожност на оспорената заповед. В тази връзка настоящият състав установи, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в рамките на предоставената му компетентност със заповед № РД – 02 – 14 – 461 от 26.08.2003г. на МРРБ т. 1.10 и със заповед № РД – 09 – 3439 от 18.06.2008г. на кмета на СО. В тази връзка неоснователно е възражението на жалбоподателя за нищожност на оспорената заповед, поради некомпетентност на органа, който я е издал. В тази връзка неоснователно е и възражението, че тъй като има персонална промяна на кмета на СО посочената заповед от 18.06.2008г. е недействителна и съответно поради липса на ново оправомощаване от новоизбрания Кмет на СО, липсват правомощия на кмета на район да издаде оспорената заповед. Това е така, тъй като административният орган компетентен да издаде заповед от категорията на чл. 11 ал. 4 от ППЗСПЗЗ е кмета на СО, като е без значение кое е лицето заемащо този пост към момента. Заповед № РД – 09 – 3439 от 18.06.2008г. е валидна, действителна, издадена от компетентния орган – Кмета на СО и тъй като същата не е оттеглена или отменена, и към момента тя дава правомощия на кметовете на райони да издават заповеди от категорията на заповедите по чл. 11 ал. 4 от ППЗСПЗЗ. В тази връзка е неоснователно и това възражение на жалбоподателите за нищожност на оспорената заповед.

На второ място останалите наведени в жалбата възражения касаят изцяло нейната материално правна законосъобразност и предвид постановеното с влезнало в сила определение на ВАС, че жалбата по отношение на това оспорване е просрочена настоящият състав намира, че не следва да се произнася по тези възражения. Най – накрая така наведените други възражения в жалбата не касаят нищожността на

оспорената заповед.

Във връзка с всичко изложено настоящият състав намира Заповед № РД – 64 – 076 от 02.11.2010г. на Кмета на Столична Община – район „К.“ за законосъобразна издадена от компетентен орган и като такава не е нищожна.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Д. П. от [населено място] срещу Заповед № РД – 64 – 076 от 02.11.2010г. на Кмета на Столична Община – район „К.“ в частта, с която е поискано прогласяване на нищожност на заповедта.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: